

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๐๔/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๔๔/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๘ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { บริษัท ไฟศาลการค้า คอนสตรัคชั่น จำกัด ผู้ฟ้องคดี
หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ไฟศาลการค้า คอนสตรัคชั่น
หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ไฟศาลการค้า
เทศบาลเมืองท่าผา ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองเพชรบุรี คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๐/๒๕๕๘
หมายเลขแดงที่ ๑๘/๒๕๖๑

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้ตกลงทำสัญญาก่อสร้าง
โครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
กับผู้ถูกฟ้องคดีตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ โดยกำหนดให้
มีการขุดลอกหนองใหญ่จำนวน ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒๑ ไร่ ๒ งาน
๖๘ ตารางวา คิดเป็นค่าก่อสร้างรวมทั้งสิ้น ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีทำงานจ้างแล้วเสร็จ
เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ปรากฏตามใบตรวจรับงานจ้างเหมาลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕
ต่อมาวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งทางโทรศัพท์จากเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี
เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีมารับหนังสือเทศบาลเมืองท่าผา ด่วนที่สุด ที่ รบ ๕๓๑๐๓/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๐
สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การทำผิดสัญญาก่อสร้างตามโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔

/ตำบลท่าผา...

ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ตามผลรายงานการตรวจสอบของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) โดยหนังสือดังกล่าวได้กล่าวหาผู้ฟ้องคดีว่า ได้มีการก่อสร้างโดยไม่ได้ใช้เรือชุด (โป๊ะ) ในการขุดลอกหนองใหญ่ตลอดโครงการก่อสร้างดังกล่าว ซึ่งได้ใช้เรือชุด (โป๊ะ) แต่เพียงช่วงแรกในการก่อสร้างเท่านั้น ซึ่งตามรูปแบบรายการละเอียดของการก่อสร้างได้กำหนดให้ใช้เรือชุด (โป๊ะ) ในการขุดลอกหนองน้ำทั้งโครงการตามสัญญาดังกล่าวจึงทำให้ปริมาณงานขาดหายไปจำนวน ๔๘,๓๖๔.๙๖ ลูกบาศก์เมตร หรือคิดเป็นค่าเสียหายรวม ๕,๗๘๔,๙๗๘.๑๘ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้จ่ายเงินเต็มสัญญาไปแล้วโดยไม่ได้มีการหักค่างานที่มีการกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ดำเนินการตามจำนวนดังกล่าว จึงเป็นการกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีทำผิดสัญญาดังกล่าว โดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๔ (ที่ถูกคือ ๑๒) (จังหวัดเพชรบุรี) ได้นำรายงานการควบคุมงานก่อสร้างประจำวันของนายช่างผู้ควบคุมการก่อสร้างมาประกอบในการตรวจสอบ โดยในรายงานดังกล่าวระบุว่าผู้ฟ้องคดีใช้รถแบคโฮ จำนวน ๒ คัน และได้รายงานว่าผู้ฟ้องคดีใช้ระยะเวลาในการก่อสร้างตั้งแต่วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ รวมเป็น ๒๔ วัน เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการขุดลอกแล้วสามารถขุดได้เพียงเดือนละ ๒๕,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ซึ่งนำมาตรฐานของกรมชลประทานซึ่งได้กำหนดอัตราการขุดลอกของเรือชุดแบบปู้ตัก ขนาด ๐.๗ ลูกบาศก์เมตร ไร่จำนวน ๒๕,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อเดือน เมื่อขุดลอกโดยใช้รถแบคโฮ จำนวน ๒ คัน จึงสามารถขุดลอกได้เพียงเดือนละ ๕๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ผู้ฟ้องคดีขุดลอกขาดหายไป ๔๘,๓๖๔.๙๖ ลูกบาศก์เมตร โดยปริมาณงานขุดลอกขาดหายไปจากแบบก่อสร้างเท่ากับ ๔๘,๓๖๔.๙๖ ลูกบาศก์เมตร (๒๔,๓๐๔ x ๑.๙๙) ค่างานขุดลอกด้วยรถชุดต่อหน่วยรวม Factor F เท่ากับ ๓๓.๒๙ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมเป็นเงินเท่ากับ ๔,๗๘๔,๙๗๘.๑๘ บาท และ ๑,๖๑๐,๐๖๙.๕๑ บาท เป็นค่าเสียหายรวมทั้งสิ้น ๕,๗๘๔,๙๗๘.๑๘ บาท ปรากฏตามหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ฉบับที่ ๓๐๕๓ พบ./๒๗๓ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ซึ่งตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นสัญญาต่างตอบแทนตามมาตรา ๓๖๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติไม่ชอบด้วยสัญญาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิที่จะเรียกให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงินค่าจ้างจำนวน ๕,๗๘๔,๙๗๘.๑๘ บาท อันเกิดจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวตามแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๓๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ จึงให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงินจำนวน ๕,๗๘๔,๙๗๘.๑๘ บาท ให้กับผู้ถูกฟ้องคดีภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้หนองใหญ่มีประสิทธิภาพในการรองรับน้ำได้มากยิ่งขึ้น และยังมีลักษณะเป็นสัญญาจ้างเหมาเพื่อขุดลอกหนองน้ำให้กับราชการ โดยได้มีการกำหนดให้ผู้ว่าจ้างมีสิทธิสั่งให้ผู้รับจ้างทำงานพิเศษที่ไม่ได้กำหนดไว้ในรูปแบบรายการก่อสร้างก็ได้ แต่อยู่ในวัตถุประสงค์

/ทั่วไป...

ทั่วไปของงานก่อสร้างในครั้งนั้น โดยงานพิเศษนี้จะเป็นประโยชน์แก่งานก่อสร้างตามโครงการในสัญญาดังกล่าวจึงถูกกำหนดไว้ในข้อ ๑๖ ของสัญญาพินาท ส่วนข้อ ๔ กำหนดว่า คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่างตกลงว่าจำนวนปริมาณงานที่กำหนดไว้ในบัญชีรายการก่อสร้าง หรือใบแจ้งปริมาณงานและราคานี้เป็นจำนวนโดยประมาณเท่านั้น จำนวนปริมาณงานที่แท้จริงอาจจะมากหรือน้อยกว่านี้ก็ได้ โดยคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่างตกลงที่จะไม่เปลี่ยนแปลงราคาต่อหน่วยหรือเรียกร้อยค่าสินไหมทดแทน อันเป็นลักษณะสัญญาจ้างแบบเหมาราคาต่อหน่วย ซึ่งไม่ว่าปริมาณงานก่อสร้างในการขุดลอกครั้งนี้จะมีมากกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือมีน้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ในสัญญาก็ตาม ถ้าหากมีปริมาณงานก่อสร้างมากกว่าผู้รับจ้างก็ต้องยอมรับสภาพในค่าจ้างตามที่กำหนดไว้เดิมทุกประการ แต่ถ้าหากมีปริมาณงานน้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ในสัญญา ผู้ว่าจ้างก็ต้องยอมรับสภาพในการต้องจ่ายเงินค่าก่อสร้างเต็มจำนวนตามสัญญาดังกล่าว กรณีจึงต้องถือว่าคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่างยอมรับข้อกำหนดดังกล่าวในสัญญานี้ว่าเป็นการจ้างแบบเหมาราคาต่อหน่วย และคู่กรณีอยู่บนพื้นฐานความเสี่ยงเดียวกัน ไม่ว่าจะมียปริมาณงานมากหรือน้อยก็ตาม เว้นแต่เมื่อมีปริมาณงานที่ทำเสร็จจริงในส่วนที่เกินกว่าร้อยละ ๑๒๕ แต่ไม่เกินร้อยละ ๑๕๐ ของปริมาณงานที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือในใบแจ้งปริมาณงานและราคาจะจ่ายให้ได้ในอัตราร้อยละ ๙๐ ของราคาต่อหน่วยตามสัญญา ซึ่งตามหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ฉบับที่ ๑๐๕๓ พบ/๒๗๓ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ว่าหากมีการคิดค่าตัดดินให้กับผู้ฟ้องคดีจำนวน ๕๕,๖๘๐ ลูกบาศก์เมตร จะมีมูลค่างานเท่ากับ ๔,๒๕๙,๕๒๐ บาท ทำให้มูลค่าของโครงการขุดลอกดังกล่าวสูงกว่าการดำเนินการจริงเป็นเงินจำนวน ๓,๖๒๒,๕๖๓.๐๗ บาท กรณีดังกล่าวไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้คิดค่าตัดดินให้กับผู้ฟ้องคดีแต่ประการใด จึงสรุปได้ว่างานก่อสร้างในการตัดดินดังกล่าวเพื่อจัดทำคันดินรอบหนองใหญ่เพื่อต่อมาจะนำมาจัดทำถนนรอบหนองใหญ่ได้ต่อไป งานในส่วนนี้ไม่มีในรูปแบบรายการก่อสร้างแต่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เพราะงานตัดดินเพื่อจัดทำเป็นคันดินรอบหนองใหญ่จะช่วยทำให้ปริมาณน้ำในหนองใหญ่ไม่ท่วมขังพื้นที่ข้างเคียงและช่วยให้การกักเก็บน้ำในหนองใหญ่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ การทำคันดินสูงกว่าหนองน้ำโดยรอบพื้นที่มากขึ้นเท่าใด ก็จะช่วยในการกักเก็บน้ำมากขึ้นเท่านั้น และความกว้างของคันดินเมื่อแต่งเกลี่ยเรียบร้อยแล้วก็สามารถนำลูกรังมาลงก็จะทำให้เกิดเป็นถนนรอบบริเวณหนองใหญ่ได้ ทั้งนี้เพื่อใช้ในการสัญจรไปมาหรือให้ราษฎรมาพักผ่อนออกกำลังกายด้วยการวิ่งรอบหนองใหญ่ดังกล่าวได้ด้วย อันมีลักษณะเป็นประโยชน์สาธารณะจึงทำให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีขึ้นกว่าเดิมมากกว่าการขุดลอกดินในหนองใหญ่แล้วทิ้งกองไว้โดยรอบตามสัญญาที่กำหนดไว้เดิมเท่านั้น จึงต้องถือว่าการทำคันดินรอบหนองใหญ่พร้อมตบแต่งเรียบจึงสมด้วยวัตถุประสงค์ของโครงการก่อสร้างขุดลอกหนองใหญ่ ดังนั้น จึงต้องถือว่าการทำคันดินรอบหนองใหญ่ของผู้ฟ้องคดีตามที่

/นายช่าง...

นายช่างผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้าง ตลอดจนนายกเทศมนตรีเมืองท่าผาที่สั่งการ
 ด้วยวาจาให้ดำเนินการก่อสร้างดังกล่าวมีลักษณะเป็นงานพิเศษ ตามข้อ ๑๖ ของสัญญาดังกล่าว
 ซึ่งไม่มีการรวมค่าที่ดินในการทำคันดินรอบหนองใหญ่แต่อย่างใด ปรากฏตามแบบสรุปราคากลาง
 งานก่อสร้างชลประทาน ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒ ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดี
 ตามหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ลับมาก ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๕๓
 พบ/๒๗๓ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ข้อที่ ๒.๒ หน้าที่ ๓ สรุปใจความได้ว่า จากการ
 ตรวจสอบสังเกตการณ์พื้นที่ดำเนินการก่อสร้างแบบแปลนกำหนดค่า BM (จุดอ้างอิง) อยู่ที่ระดับ
 + ๑๐๐.๐๐ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ตามแบบแปลนกำหนดค่าระดับท้องน้ำที่ระดับ
 + ๙๓.๓๐๐ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง อ่านค่าระดับที่ผิวหน้า ณ หนองใหญ่ ได้เท่ากับ
 + ๙๗.๔๒ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง จากนั้นทำการสุ่มความลึกจากผิวหน้าถึงท้องหนอง
 โดยใช้ไม้สัด้าฟอ่านค่าระดับผิวหน้ากับท้องหนองจำนวน ๑๑ จุด (โดยวัดความลึก) ได้ค่าเฉลี่ย
 ที่ความลึก ๓.๑๓ เมตร ทำให้ค่าระดับท้องหนอง ณ สถานที่ดำเนินการมีค่าเท่ากับ ๙๗.๔๒ -
 ๒.๑๓ เมตร จึงแตกต่างกัน ๙๕.๒๙๐ เมตร แต่ตามแบบแปลนกำหนดค่าระดับท้องหนองที่ระดับ
 + ๙๓.๓๐๐ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง จึงทำให้ความลึกส่วนที่ขาดหายไปเท่ากับ ๑.๙๙ เมตร
 (๙๕.๒๙ - ๙๓.๓๐) และจากการสังเกตการณ์พื้นที่ขุดลอกหนองใหญ่ไม่รวมคันหนองโดยเครื่อง GPS
 มีพื้นที่เท่ากับ ๒๔,๓๐๔ ตารางเมตร (๑๕ ไร่ ๗๖ ตารางวา) ทำให้ปริมาณงานขุดลอกขาดหายไปจากแบบ
 เท่ากับ ๔๘,๓๖๔.๙๖ ลูกบาศก์เมตร ค่างานขุดลอกด้วยรถขุดต่อหน่วยรวม Factor F เท่ากับ
 ๓๓.๒๙ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมเป็นเงินเท่ากับ ๑,๖๑๐,๐๖๙.๕๑ บาท โดยตั้งแต่วันที่
 ตรวจงานจ้างวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี)
 ได้ทำการตรวจสอบในวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นระยะเวลา ๒ ปี ๔ เดือน ๑๔ วัน จึงต้อง
 พิจารณาว่าค่า BM (จุดอ้างอิง) ที่ถูกต้องเป็นเท่าใด ซึ่งเมื่อพิจารณารูปถ่ายในการดำเนินการ
 ระหว่างการก่อสร้างเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีการใช้เรือขุด (โป๊ะ) แต่เป็นในช่วงแรก
 ที่หนองน้ำมีปริมาณน้ำจำนวนมากและเพียงพอที่จะให้เรือขุด (โป๊ะ) สามารถลอยตัว
 อยู่เหนือน้ำได้และใช้แขนกลตักดินดำเนินการขุดลอกหนองใหญ่ ต่อมาหนองใหญ่น้ำแห้งลงอย่างมาก
 ปริมาณน้ำในหนองใหญ่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เรือขุด (โป๊ะ) ได้อีก ผู้ฟ้องคดีจึงได้สูบน้ำออกจากหนองใหญ่
 แล้วใช้รถแบคโฮมาลงพื้นที่หนองใหญ่เพื่อทำการขุดลอกหนองใหญ่ ซึ่งปรากฏมีภาพถ่าย
 ในระหว่างที่รถแบคโฮได้อยู่ที่พื้นหนองใหญ่และทำการขุดหนองใหญ่อยู่นั้น ในภาพปรากฏ
 รายละเอียดของความสูงของขอบบนของหนองใหญ่กับพื้นที่หนองใหญ่ที่มีความลึกหรือสูงกว่ากันอยู่เท่าใด
 โดยเมื่อพิจารณาจากขอบบนของหนองใหญ่กับตัวรถแบคโฮที่ดำเนินการขุดลอกหนองใหญ่อยู่นั้น
 จะเห็นได้ว่า ความสูงของขอบบนของหนองใหญ่สูงกว่ารถแบคโฮอย่างมาก โดยมีความสูงเท่ากับ
 เกือบครึ่งหนึ่งของแขนกลตักดินของรถแบคโฮ ซึ่งรถแบคโฮมีมาตรฐานความสูงอยู่ที่ประมาณ

/๓ เมตร...

๓ เมตร และจากขอบบนของรถแบคโฮจนถึงจุดที่แขนกลตัดระดับกับขอบบนของหนองใหญ่ ได้อีกประมาณ ๑.๒๕ - ๑.๕๐ เมตร จึงเชื่อว่าการขุดลอกหนองใหญ่ระดับค่า BM (จุดอ้างอิง) ในวันที่มีการขุดลอกหนองใหญ่จริงจะมีความลึกอยู่ที่ ๔.๒๕ - ๔.๕๐ เมตร โดยประมาณ กรณีจึงไม่ใช่เพียงแค่ตัวเลขตามที่สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) มีผลการตรวจสอบรายงานดังกล่าว เพราะได้มีการตรวจสอบภายหลังจากการตรวจงานจ้างโครงการดังกล่าว ผ่านไปแล้วระยะเวลาถึง ๒ ปี ๔ เดือน ๑๔ วัน ข้อมูลของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) จึงมีความคลาดเคลื่อนไม่ตรงตามความเป็นจริง ปรากฏตามภาพถ่ายเอกสารท้ายคำฟ้อง หมายเลข ๓ ส่วนประเด็นว่าผู้ฟ้องคดีใช้รถแบคโฮจำนวน ๒ คัน ในการขุดลอกหนองใหญ่โดยอ้างถึงรายงานประจำวันของนายช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้าง เห็นว่า ตามภาพถ่ายระหว่างดำเนินการก่อสร้างมีภาพถ่ายชัดเจนว่ามีรถแบคโฮจำนวน ๓ คัน แต่ความจริงแล้วผู้ฟ้องคดีได้ใช้รถแบคโฮจำนวน ๕ คัน คนงาน ๑๐ คน ทำงาน ๑๐ ชั่วโมงต่อวัน พัก ๑ ชั่วโมง รวมเป็น ๑๑ ชั่วโมงต่อวัน จึงสามารถทำงานก่อสร้างดังกล่าวแล้วเสร็จได้ภายใน ๒๔ วัน การที่สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) กล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีใช้รถแบคโฮจำนวน ๒ คัน แล้วเชื่อตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมชลประทานจะทำงานขุดลอกได้เพียงเดือนละ ๒๕,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อรถแบคโฮ ๑ คัน เมื่อมีรถแบคโฮจำนวน ๒ คัน จึงสามารถทำงานขุดลอกได้เพียง ๕๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร แล้วทำให้ขาดหายไปดังกล่าวนี้รับฟังไม่ได้ ปรากฏตามภาพถ่ายเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๔ และใบรายงานควบคุมงานก่อสร้างประจำวัน ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ เอกสารท้ายคำฟ้อง หมายเลข ๕ เมื่อพิจารณารายงานผลการตรวจสอบของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ได้สรุปผลการตรวจสอบว่า จากการสอบสวนนายพยัพ แก้วหนูนวล ผู้อำนวยการกองช่างของผู้ถูกฟ้องคดี ได้คำนวณปริมาณดินขุดจากรูปหน้าตัดของคันดินที่ผู้รับจ้างขุดลอก ซึ่งมีการคำนวณดินขุดได้ ๑๐๐,๒๑๘ ลูกบาศก์เมตร จึงทำให้เชื่อว่าปริมาณดินขุดใกล้เคียงหรือไม่น้อยกว่า ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร เมื่อพิจารณาความลึกของหนองใหญ่ ปรากฏตามภาพถ่ายที่มีรถแบคโฮกำลังปฏิบัติงานขุดลอกอยู่นั้นโดยวัดจากระดับพื้นล่างของรถจนถึงส่วนสูงสุดที่ตัดขอบบนของหนองใหญ่เท่ากับเกือบครึ่งหนึ่งของแขนกลตักดินซึ่งมีค่าเท่ากับ ๔.๒๕ - ๔.๕๐ เมตร จึงทำให้เห็นได้แล้วว่าความลึกของพื้นหนองใหญ่ประมาณ ๔.๒๕ - ๔.๕๐ เมตร แสดงว่าปริมาณดินขุดลอกหนองใหญ่ ผู้ฟ้องคดีได้มีการก่อสร้างที่สูงกว่าจำนวนปริมาณดินขุด ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาพิพาท และถึงแม้ว่าจะนำตัวเลขที่นายพยัพ แก้วหนูนวล คำนวณดินขุดได้ ๑๐๐,๒๑๘ ลูกบาศก์เมตร มาพิจารณาร่วมกับข้อ ๔.๑ ในสัญญาจ้างดังกล่าว ซึ่งค่างานที่นายพยัพ แก้วหนูนวล คำนวณได้คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๙๙ ของเนื้อหาทั้งหมดตามสัญญา จึงมีค่าสูงกว่าร้อยละ ๗๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายเงินค่าจ้างเต็มวงเงินจ้างในสัญญาดังกล่าว โดยที่ไม่ต้องมีการหักเงินค่าจ้างหรือเรียกเงินคืนตามที่มีการเรียกร้องในคดีนี้แต่อย่างใด เมื่อสัญญาจ้าง

/เลขที่...

เลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ข้อ ๔ กำหนดว่า คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่างตกลงว่า จำนวนปริมาณงานที่กำหนดไว้ในบัญชีรายการงานการก่อสร้าง หรือในใบแจ้งปริมาณงานและราคา นี้ เป็นจำนวนโดยประมาณเท่านั้น จำนวนปริมาณงานที่แท้จริงอาจจะมากหรือน้อยกว่านี้ก็ได้ โดยคู่สัญญา ทั้งสองฝ่ายต่างตกลงที่จะไม่เปลี่ยนแปลงราคาต่อหน่วยหรือเรียกกร้องค่าสินไหมทดแทน กรณีจึงต้องถือว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำการก่อสร้างชุดลอกหนองใหญ่ ถูกต้องและครบถ้วนตามสัญญาดังกล่าวแล้ว

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าก่อสร้างคันดินรอบหนองใหญ่ ตามข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๓,๔๘๕,๑๑๙.๐๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีซึ่งถือว่าเป็นงานพิเศษของสัญญาดังกล่าว

๒. ให้เพิกถอนหนังสือเทศบาลเมืองท่าผา ด่วนที่สุด ที่ รบ ๕๓๑๐๓/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นทวง การเมืองตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และได้ปฏิบัติงานตามอำนาจ หน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยมีนายกเทศมนตรี และปลัดเทศบาลเป็นผู้นำในขับเคลื่อนภารกิจต่างๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยนายกเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติ เดียวกัน และปลัดเทศบาลมีหน้าที่ปฏิบัติงานตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด ราชบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคลากรของเทศบาล โดยที่โครงการ ปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่เกิดขึ้นเนื่องจากเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ได้มีการรายงาน ผลแก้ไขปัญหาน้ำท่วมตามคำร้องของประชาชนหมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๑ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งผู้อำนวยการกองช่างได้มีข้อเสนอแนะให้มีการขุด ลอกหนองใหญ่เนื้อที่ ๒๑ ไร่ ๒ งาน ๖๘ ตารางวา เพื่อเป็นแหล่งรองรับน้ำในฤดูน้ำท่วม ต่อมา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งการโอนจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ แผนงานส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โครงการ ช่วยเหลือฟื้นฟูความเสียหายจากภัยพิบัติธรรมชาติและสาธารณภัย เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับช่วยเหลือและฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยหลังน้ำลดประกอบด้วย โครงการ ดังนี้ (๑) ขุดลอกคลองบ่อเยี่ยมเลียบบคลองชลประทานสายใหญ่ (๒) โครงการปรับปรุง พื้นที่รองรับน้ำหนองหญ้าแพรก (๓) โครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองกลาง (๔) โครงการ ปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ โดยโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ ได้รับการจัดสรรตามใบจัดสรรลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เลขที่ใบจัดสรร ๔๕๐๘/๒๕๕๕ กองช่าง ดำเนินการส่งมอบแบบแปลนตามโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ ปรากฏตามหนังสือ

/เทศบาล...

เทศบาลตำบลท่าผา ที่ ๘๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ และได้มีบันทึกข้อความกองคลัง เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ จัดทำคำสั่งเทศบาลตำบลท่าผา ที่ ๑๗๙/๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ดำเนินการจัดจ้าง โดยวิธีพิเศษโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา (ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓) จัดทำประกาศเทศบาลตำบลท่าผา เรื่อง จัดจ้างโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา โดยกำหนดยื่นซองในวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และเปิดซองเสนอราคาในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ตามประกาศเทศบาลตำบลท่าผา เรื่อง จัดจ้างโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา โดยวิธีพิเศษ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ แล้วได้มีการส่งประกาศจัดจ้างประชาสัมพันธ์ให้ผู้สนใจทราบทั่วกัน ตามหนังสือเทศบาลตำบลท่าผา ที่ รบ ๕๓๑๐๒/ว ๘๒๗ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ต่อมา มีผู้ยื่นซองเสนอราคาโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ จำนวน ๓ ราย คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉิมหันต์คอนสตรัคชั่น ผู้ฟ้องคดี และห้างหุ้นส่วนจำกัด ปิยวรรณชัย ปรากฏตามหนังสือเทศบาลตำบลท่าผา ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ บันทึกข้อความ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ส่งมอบซองเสนอราคาโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา เปิดซองเสนอราคา โดยผู้ที่เสนอราคาต่ำสุด คือ ผู้ฟ้องคดีเสนอราคาเป็นเงิน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดี ได้มีหนังสือเทศบาลตำบลท่าผา ที่ รบ ๕๓๑๐๒/๗๘๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้ฟ้องคดี ให้ไปทำสัญญา หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลท่าผาผ่านช่างควบคุมงาน แจ้งเข้าทำงานโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ คณะกรรมการตรวจการจ้างดำเนินการตรวจรับงานจ้างเหมาตามใบตรวจรับงานจ้างเหมา ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยได้พร้อมกันทำการตรวจรับงานไว้เป็นการถูกต้องตามสัญญาจ้างดังกล่าว เสร็จเรียบร้อยแล้ว สมควรจ่ายเงินงวดที่ ๑ (งวดสุดท้าย) เป็นเงิน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีได้เบิกจ่ายเงินให้ผู้ฟ้องคดีแล้วตามฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่ายลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ต่อมา มีการเปลี่ยนแปลงฐานะของผู้ถูกฟ้องคดีจากเทศบาลตำบล เป็นเทศบาลเมือง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง เปลี่ยนแปลงฐานะเทศบาลตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ต่อมาสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ได้มีหนังสือลับมาก ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๕๓ พบ/๒๗๓ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี เรื่อง กำหนดราคากลางโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ ๔ ตำบลท่าผา ของเทศบาลตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี สูงกว่าความเป็นจริง โดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ได้มาตรวจสอบเมื่อประมาณเดือนมกราคม ๒๕๕๘ หลังจากที่โครงการนี้ได้ดำเนินการแล้วเสร็จตั้งแต่วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕

/ซึ่งเป็น...

ซึ่งเป็นเวลาที่โครงการแล้วเสร็จมาแล้ว ๒ ปี ๕ เดือน โดยผลการตรวจสอบสรุปได้ว่า โครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี คณะกรรมการกำหนดราคากลางตามคำสั่งเทศบาลตำบลท่าผา ที่ ๑๔๗/๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ประกอบด้วยนายวิชัย ศรีขจรวุฒิศักดิ์ รองปลัดเทศบาล เป็นประธานกรรมการ นายพยัพ แก้วหนูนวน ผู้อำนวยการกองช่าง เป็นกรรมการ และนายประจักษ์ อารีกิจ นายช่างโยธา ๕ เป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการดังกล่าวเจตนากำหนดราคากลางตามโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ของเทศบาลตำบลท่าผาให้มีมูลค่าสูงกว่าความเป็นจริงและไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในการกำหนดราคากลางตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ กล่าวคือ จากการประมาณการมีการกำหนดค่างานขนทิ้งเศษวัชพืชบางส่วน (ระยะทาง ๑๐ กิโลเมตร) จำนวน ๑,๗๓๓ ต้น ค่างานต้นทุนเท่ากับ ๒๐,๒๘ บาท ต่อต้น รวมค่างานต้นทุนเท่ากับ ๓๕,๑๔๕.๒๔ บาท ค่างานต้นทุนต่อหน่วยรวม Factor F ๑.๓๒๒๕ เท่ากับ ๒๖.๕๒ บาท ต่อต้น รวมเป็นเงิน ๔๖,๔๗๙.๕๘ บาท แต่เนื่องจากตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างชลประทาน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ กำหนดขอบเขตงานถากถางและล้มต้นไม้ว่า ถากถางให้ครอบคลุมพื้นที่ที่จะก่อสร้างทั้งหมด พร้อมขนย้ายไปทิ้ง ผึ่ง หรือเผาทำลายนอกพื้นที่ก่อสร้าง ดังนั้น ค่างานขนทิ้งเศษวัชพืชบางส่วน (ระยะทาง ๑๐ กิโลเมตร) จึงรวมอยู่ในงานถากถางและล้มต้นไม้แล้ว ทำให้ไม่สามารถคิดค่างานขนทิ้งเศษวัชพืชบางส่วน (ระยะทาง ๑๐ กิโลเมตร) ได้ มีการกำหนดค่างานต้นทุนเท่ากับ ๖,๒๑๓,๕๙๖.๗๖ บาท ค่า Factor F เท่ากับ ๑.๓๒๒๕ แต่จากการตรวจสอบพบว่า ค่างานต้นทุนควรมีค่าเท่ากับ ๖,๑๗๘,๔๕๑.๕๒ บาท (๖,๒๑๓,๕๙๖.๗๖ บาท - ๓๕,๑๔๕.๒๔ บาท) เนื่องจากตัดค่างานขนทิ้งเศษวัชพืชบางส่วน (ระยะทาง ๑๐ กิโลเมตร) ข้างต้นออก ดังนั้น ค่า Factor F ตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างชลประทาน ควรมีค่าเท่ากับ ๑.๓๑๕๓ ส่งผลให้การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างดังกล่าวทั้งสองกรณีสูงกว่าการกำหนดราคากลางตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างชลประทานเท่ากับ ๙๐,๑๑๓.๓๑ บาท คณะกรรมการกำหนดราคากลางทราบว่าไม่สามารถนำค่างานขนทิ้งเศษวัชพืชบางส่วน (ระยะทาง ๑๐ กิโลเมตร) ซึ่งได้รวมอยู่ในงานถากถางและล้มต้นไม้แล้วมาคำนวณและกำหนดราคากลางได้ ทั้งเมื่อตัดค่างานขนทิ้งเศษวัชพืชบางส่วน (ระยะทาง ๑๐ กิโลเมตร) ข้างต้นออก ค่า Factor F ตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างชลประทาน มีค่าเท่ากับ ๑.๓๑๕๓ ส่งผลให้การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างดังกล่าวทั้งสองกรณีสูงกว่าการกำหนดราคากลางตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างชลประทานเท่ากับ ๙๐,๑๑๓.๓๑ บาท ซึ่งนายพยัพ แก้วหนูนวน ผู้อำนวยการกองช่าง ชี้แจงว่าเหตุที่ต้องกำหนดค่างานขนทิ้งเศษวัชพืชบางส่วน (ระยะทาง ๑๐ กิโลเมตร) จำนวน ๑,๗๓๓ ต้น เนื่องจากปริมาณ

/วัชพืช...

วิชาชีพซึ่มากจึงคิดค่างานดังกล่าวไว้ในราคากลางและในพื้นที่ไม่มีที่ฝังและที่เผาก็ไม่อาจรับฝังได้ เนื่องจากขอบเขตของงานถากถางและล้มต้นไม้ได้ครอบคลุมงานขนย้ายไปที่ฝัง หรือเผาทำลาย นอกพื้นที่ก่อสร้างไว้แล้ว ตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างชลประทาน ตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ เมื่อบุคคลทั้งสามได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่กำหนด ราคากลางโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ ๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัด ราชบุรี จึงเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย ทั้งยังรู้อำนาจหน้าที่ดังกล่าวเป็นอย่างดีและเคยทำ หน้าที่กำหนดราคากลางอื่นๆ ของเทศบาลตำบลท่าผามาแล้วหลายโครงการ ทั้งยังต้องกำหนด ราคากลางตามหลักเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนดมิให้เสียหายแก่ราชการ แต่บุคคลทั้งสามหาได้ ปฏิบัติเช่นนั้นไม่ กลับกำหนดราคากลางโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ให้สูงกว่า ความเป็นจริงเป็นเงินจำนวน ๙๐,๑๑๓.๓๑ บาท เป็นการไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การกำหนด ราคากลางงานก่อสร้างชลประทาน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ แจ้งเวียน ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๒๑.๕/ว ๒๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างของทางราชการ หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว๙๔๘ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๓/ว๙๗๗ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ พฤติการณ์ดังกล่าวข้างต้นน่าเชื่อว่า คณะกรรมการกำหนดราคากลางเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๙๐,๑๑๓.๓๑ บาท

การดำเนินการจ้างเหมาปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ จากการตรวจสอบพบว่า ผู้รับจ้างดำเนินการขุดลอก หนองใหญ่โดยในช่วงแรกใช้เรือขุด (โป๊ะ) เพื่อถางป่าและล้มต้นไม้โดยนำรถบรรทุกสิบล้อ ขนออกไปทิ้ง เมื่อดำเนินการขุดลอกหนองใหญ่ผู้รับจ้างใช้วิธีการตักทอยเป็นช่วงๆ โดยไม่มีการขุดลอกดินโดยใช้เรือขุด (โป๊ะ) และในช่วงที่ขุดลอกหนองใหญ่ผู้รับจ้างมีการสูบน้ำออกตลอด ระยะเวลาที่มีการขุดลอกหนองใหญ่ดังกล่าว (ซึ่งหากใช้เรือขุด (โป๊ะ) จะไม่ดำเนินการสูบน้ำออก เพื่อใช้เรือขุด (โป๊ะ) สามารถเคลื่อนที่ในน้ำได้) ซึ่งจากถ้อยคำของนายกานต์สิริ แซ่ลอย (คำดี) นางทวี พุทธิระ นางสยมพร ศรีกงพาน หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล และนายพยัคฆ์ แก้วหนูนวล ผู้อำนวยการกองช่าง ได้ให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่าการขุดลอกหนองใหญ่ ผู้รับจ้างใช้วิธีการตักทอย เป็นช่วงๆ โดยไม่มีการขุดลอกดินโดยใช้เรือขุด (โป๊ะ) แต่อย่างใด แต่ในช่วงแรกที่มีการถางป่าและ ตัดต้นไม้ผู้รับจ้างใช้เรือขุด (โป๊ะ) ในการถางป่าจริง เนื่องจากมีปริมาณน้ำมากพอสมควรในช่วงที่ ขุดลอกหนองใหญ่ผู้รับจ้างมีการสูบน้ำออกตลอดระยะเวลาที่มีการขุดลอกหนองใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับภาพถ่ายระหว่างดำเนินการ ซึ่งมีการนำเรือขุด (โป๊ะ) จำนวน ๑ ลำ เข้าถางป่าและ

/ล้มต้นไม้...

ล้มต้นไม้จริง แต่ในการดำเนินการขุดลอกดินพบว่ามี การขุดตักทอยโดยนำรถแบคโฮเข้าไปขุดลอกในท้องหนองซึ่งมีปริมาณน้ำเพียงเล็กน้อยในบางจุดและบางจุดไม่มีน้ำ และไม่ใช่เรือขุด (โป๊ะ) ในการขุดลอก และระหว่างการขุดลอกมีการสูบน้ำออกจากพื้นที่ที่มีการตรวจและวัดระดับความลึกของการขุดลอกและลักษณะของดินที่ขุดลอกเป็นดินโคลน การดำเนินการดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้างยอมไม่เป็นไปตามที่มีการประมาณการราคาและทำสัญญาจ้างไว้ โดยสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ กำหนดค่างานให้ขุดลอกโดยใช้เรือขุด ปริมาณดินขุดเท่ากับ ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร ค่างานต้นทุนเท่ากับ ๕๓.๕๒ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมค่างานต้นทุนเท่ากับ ๕,๙๕๙,๙๘๗.๒๐ บาท ค่างานต้นทุนรวมต่อหน่วยรวม Factor F ๑.๓๒๒๕ เท่ากับ ๗๐.๗๘ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมเป็นเงินเท่ากับ ๗,๘๘๒,๐๘๓.๐๗ บาท แต่พบว่าขุดลอกโดยใช้รถแบคโฮขุด เมื่อเทียบปริมาณดินขุดเท่ากับ ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร ค่างานต้นทุนเท่ากับ ๒๕.๑๐ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมค่างานต้นทุนเท่ากับ ๒,๗๙๕,๑๓๖.๐๐ บาท ค่างานต้นทุนต่อหน่วยรวม Factor F ๓๓.๒๙ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมเป็นเงินเท่ากับ ๓,๗๐๗,๑๗๔.๔๐ บาท (๑๑๑,๓๖๐ x ๓๓.๒๙) ส่งผลให้มูลค่าของโครงการขุดลอกดังกล่าวสูงกว่าการดำเนินการจริงเป็นเงิน ๔,๑๗๔,๙๐๘.๖๗ บาท หากคิดค่าตักดินให้กับผู้รับจ้างจำนวน ๕๕,๖๘๐ ลูกบาศก์เมตร Factor F เท่ากับ ๙.๙๒ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร เนื่องจากมีการตักทอยดินเป็นช่วงมูลค่าเงินเพิ่มขึ้นอีก ๕๕๒,๓๔๕.๖๐ บาท (๕๕,๖๘๐ x ๙.๙๒) จะมีมูลค่างานเท่ากับ ๔,๒๕๙,๕๒๐ บาท (๓,๗๐๗,๑๗๔.๔๐ + ๕๕๒,๓๔๕.๖๐) และทำให้มูลค่าของโครงการขุดลอกดังกล่าวสูงกว่าการดำเนินการจริงเป็นจำนวนเงิน ๓,๖๒๒,๕๖๓.๐๗ บาท กรณีดังกล่าวไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้คิดค่าตักดินให้กับผู้รับจ้าง ดังนั้น จึงตัดค่าตักดินดังกล่าวออกและถือได้ว่างานดังกล่าวข้างต้นมีมูลค่าของโครงการขุดลอกสูงกว่าการดำเนินการจริงเป็นเงิน ๔,๑๗๔,๙๐๘.๖๗ บาท และเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายในจำนวนเงินดังกล่าว เนื่องจากไม่มีการคำนวณและตัดค่างานดังกล่าวออก จากการตรวจสอบสังเกตการณ์พื้นที่ดำเนินการพบว่า ตามแบบแปลนกำหนดค่า BM (จุดอ้างอิง) อยู่ที่ระดับ + ๑๐๐.๐๐ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ตามแบบแปลนกำหนดค่าระดับท้องหนองที่ระดับ + ๙๓.๓๐๐ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง อ่านค่าระดับที่ผิวหน้า ณ หนองใหญ่ได้เท่ากับ + ๙๗.๔๒ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง จากนั้นทำการสุ่มความลึกจากผิวน้ำถึงท้องหนองโดยใช้ไม้สตาฟอ่านค่าระดับผิวน้ำกับท้องหนองจำนวน ๑๑ จุด (โดยวัดความลึก) ได้ค่าเฉลี่ยที่ความลึก ๒.๑๓ เมตร ทำให้ค่าระดับท้องหนอง ณ สถานที่ดำเนินการมีค่าเท่ากับ ๙๗.๔๒ - ๒.๑๓ จึงแตกต่างกัน ๙๕.๒๙๐ แต่ตามแบบแปลนกำหนดค่าระดับท้องหนองที่ระดับ + ๙๓.๓๐๐ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง จึงทำให้มีความลึกส่วนที่ขาดไปเท่ากับ ๑.๙๙ เมตร (๙๕.๒๙ - ๙๓.๓๐) และจากการสังเกตการณ์พื้นที่ขุดลอกหนองใหญ่ไม่รวมคันหนองโดยเครื่อง GPS

/มีพื้นที่...

มีพื้นที่เท่ากับ ๒๔,๓๐๔ ตารางเมตร ทำให้ปริมาณงานขุดลอกขาดไปจากแบบเท่ากับ ๔๘,๓๖๔.๙๖ ลูกบาศก์เมตร (๒๔,๓๐๔ x ๑.๙๙) ค่างานขุดลอกด้วยรถขุดต่อหน่วยรวม Factor F เท่ากับ ๓๓.๒๙ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมเป็นเงินเท่ากับ ๑,๖๑๐,๐๖๙.๕๑ บาท (๔๘,๓๖๔.๙๖ x ๓๓.๒๙) โดยตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันตรวจรับงานจ้างจนถึงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ เป็นระยะเวลา ๒ ปี ๔ เดือน ๑๔ วัน คณะกรรมการตรวจการจ้างและช่างผู้ควบคุมงานได้ให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่าได้ไปตรวจรับงาน ณ สถานที่ปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ในวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยช่างผู้ควบคุมงานได้ทดสอบวัดความลึกได้ประมาณ ๓ เมตร ถึง ๓.๕๐ เมตร ความกว้างและความยาวในบางจุด ของหนองใหญ่และคำนวณปริมาณงาน โดยช่างผู้ควบคุมงาน โดยเห็นว่าผู้รับจ้างดำเนินการเป็นไปตามสัญญาจ้างจึงได้ตรวจรับงานเอาไว้ในวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ แต่เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เข้าไปตรวจสอบสังเกตการณ์ ในวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๘ ผ่านมาแล้ว ๒ ปี ๔ เดือน ๑๔ วัน นับแต่วันที่ตรวจรับงานจ้าง พบว่า ค่าระดับท้องหนองเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ + ๙๕.๒๙๐ เมตร ตามแบบแปลนการก่อสร้างกำหนด ค่าระดับเท่ากับ + ๙๓.๓๐๐ เมตร และจากการสังเกตการณ์พื้นที่ขุดลอกหนองใหญ่ไม่รวมคันหนองโดยเครื่อง GPS มีพื้นที่เท่ากับ ๒๔,๓๐๔ ตารางเมตร ทำให้ปริมาณงานขุดลอกขาดไปจากแบบก่อสร้างเท่ากับ ๔๘,๓๖๔.๙๖ ลูกบาศก์เมตร (๒๔,๓๐๔ x ๑.๙๙) ค่างานขุดลอกด้วยรถขุดต่อหน่วยรวม Factor F เท่ากับ ๓๓.๒๙ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมเป็นเงินเท่ากับ ๑,๖๑๐,๐๖๙.๕๑ บาท ซึ่งนายวิชัย ศรีขจรวุฒิสักดิ์ รองปลัดเทศบาลในฐานะประธานกรรมการตรวจการจ้างให้ถ้อยคำว่ามีผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการขุดลอกดินดังกล่าวแล้วเสร็จ ดินเลนอาจไหลเข้าไปในท้องหนองซึ่งในการทำคันดินนั้นเป็นดินหลวมไม่มีการบดอัดแต่อย่างใด ประกอบกับที่ดินดังกล่าวมีตะกอนไหลมาจากหลายทิศทางทำให้ตื้นเขินได้ และการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินนั้นได้เข้ามาตรวจวัดระดับเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งผ่านมา ๒ ปีเศษ อาจมีตะกอนทับถมจากที่กล่าวไว้ข้างต้น แต่ในช่วงที่มีการตรวจรับงานจ้างดังกล่าว คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบระดับความลึกได้ประมาณ ๓ เมตร ถึง ๓.๕๐ เมตร จริง คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงได้ตรวจรับงานไว้ตามที่กล่าวไว้ข้างต้น และนายพยัพ แก้วหนูนวล ผู้อำนวยการกองช่าง ได้คำนวณปริมาณดินขุดจากแบบรูปหน้าตัดของคันดินของหนองใหญ่ได้ ๑๐๐,๒๑๘ ลูกบาศก์เมตร จึงทำให้น่าเชื่อได้ว่ามีปริมาณดินขุดที่ผู้รับจ้างขุดลอกมีจำนวนใกล้เคียงหรือไม่น้อยกว่า ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง แต่เมื่อทำการทดสอบโดยการวัดระดับทำให้ทราบว่าปริมาณดินขุดขาดไปถึง ๔๘,๓๖๔.๙๖ ลูกบาศก์เมตร และระยะเวลาในการขุดลอกนั้นผู้รับจ้างดำเนินการขุดลอกดินที่มีปริมาณถึง ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร เพียงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ (หยุดงานในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๕) เพียง ๒๔ วัน ทั้งที่มีรถแบคโฮเพียง ๒ คัน (ตามรายงานช่างผู้ควบคุมงาน) และเป็นช่วงฤดูฝนที่การทำงานจะไม่รวดเร็วอย่างเช่นในฤดูอื่นๆ

/ประกอบด้วย...

ประกอบกับดินที่ขุดลอกมีลักษณะเป็นดินโคลนทำให้มีความยุ่งยากมากกว่าการขุดลอกดินธรรมดา อีกทั้งเมื่อเปรียบอัตราการขุดลอกรถแบคโฮแล้วสามารถขุดได้เพียงเดือนละ ๒๕,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร (กรมชลประทานได้กำหนดอัตรากำลังดินขุดของเรือขุดแบบบูตัก ขนาด ๐.๗ ลูกบาศก์เมตร ได้จำนวน ๒๕,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน) เมื่อขุดลอกโดยรถแบคโฮจำนวน ๒ คัน แล้วจึงสามารถขุดลอกได้เพียงประมาณ ๕๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ประกอบกับสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ได้ตรวจสอบสังเกตการณ์ในวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๖ สภาพหนองใหญ่ไม่มี ผักตบชวาและวัชพืชอื่น ปัจจัยที่จะเกิดตะกอนทับถมจึงมีเพียงเล็กน้อย หรือกรณีดินเลนที่ไหลมาจากหลายทิศทางนั้น เห็นได้ว่าหากมีจริงก็ไม่น่าเชื่อว่ามีปริมาณถึง ๔๘,๓๖๔.๙๖ ลูกบาศก์เมตร (สามารถถมที่ดินได้ประมาณ ๓๐ ไร่ ในระดับความสูง ๑ เมตร) จึงน่าเชื่อว่าผู้รับจ้างดำเนินการขุดลอกดินขาดไป ๔๘,๓๖๔.๙๖ ลูกบาศก์เมตร โดยคิดค่างานปริมาณงานขุดลอกขาดไปจากแบบก่อสร้างเท่ากับ ๔๘,๓๖๔.๙๖ ลูกบาศก์เมตร (๒๔,๓๐๔ x ๑.๙๙) ค่างานขุดลอกด้วยรถขุดต่อหน่วยรวม Factor F เท่ากับ ๓๓.๒๙ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมเป็นเงินเท่ากับ ๑,๖๑๐,๐๖๙.๕๑ บาท (๔๘,๓๖๔.๙๖ x ๓๓.๒๙) และเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ดังนั้น นายประจักษ์ อารีกิจ ในฐานะช่างผู้ควบคุมงาน มีหน้าที่ต้องรายงานผลการดำเนินการของผู้รับจ้างดังกล่าว ให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ เพื่อให้คณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณาเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม หรือตัดทอนงานจ้างได้ตามที่เห็นสมควรและตามหลักวิชาการช่าง เพื่อให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาตามข้อ ๖๕ (๒) ของระเบียบดังกล่าว แต่นายประจักษ์ อารีกิจ ช่างผู้ควบคุมงานหาได้ปฏิบัติเช่นนั้นไม่ กลับทำรายงานการควบคุมงานระหว่างวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ รายงานการควบคุมงานว่าผู้รับจ้างมีจำนวนแบคโฮและเรือขุดและผู้ควบคุมงาน ๑ คน ช่างฝีมือและคนงาน ๖ คน รวมทั้งสิ้น ๗ คน ในทุกๆ วัน ทั้งในการควบคุมงานของนายประจักษ์ อารีกิจ พบว่าตามรายงานการก่อสร้างประจำวัน บันทึกรายงานการควบคุมงานเพียงว่ามีจำนวนรถแบคโฮและเรือขุดและผู้ควบคุมงาน ๑ คน ช่างฝีมือและคนงาน ๖ คน รวมทั้งสิ้น ๗ คน ในทุกๆ วัน โดยมีได้บันทึกว่าผู้รับจ้างได้มีการปฏิบัติงานอย่างไรบ้าง เช่น ใช้รถแบคโฮขุดลอกดินได้ปริมาณเท่าใด การดำเนินการจริงใช้เรือขุด (โป๊ะ) ดำเนินการอย่างไร ใช้รถบรรทุกในการขนเศษวัชพืชเป็นจำนวนเท่าใด และไม่มีกรจดบันทึกสภาพแวดล้อมหรือเหตุการณ์แวดล้อมของงานดังกล่าว จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ (๓) และไม่รายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบว่าผู้รับจ้างดำเนินการขุดลอกหนองใหญ่โดยใช้วิธีการตักทอยไม่ได้ดำเนินการขุดลอกโดยใช้เรือขุด (โป๊ะ) อันเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญ ซึ่งหากมีการรายงานดังกล่าวแล้ว

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการตรวจการจ้างจะต้องพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้ว่าจ้างเพื่อตัดค่างานดังกล่าวออก อันเป็นไปตามข้อเท็จจริงที่รับจ้างดำเนินการขุดลอกหนองใหญ่ ทั้งยังรายงานการควบคุมงานว่า มีการดำเนินการโดยใช้เรือขุด (โป๊ะ) ตลอดระยะเวลาตั้งแต่ผู้รับจ้างเข้าทำงานจนส่งมอบงาน อันเป็นการรายงานที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ประกอบกับรายงานการควบคุมงานดังกล่าวเป็น เอกสารราชการซึ่งถือเป็นเอกสารสำคัญในการประกอบการเบิกจ่ายเงินและตรวจสอบจากผู้ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่ต้องตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่ตกลงให้ทำงานจ้างนั้นๆ ทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูป รายละเอียดและข้อกำหนดไว้ในสัญญา ทุกประการ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ (๑) แต่นายประจักษ์ อารีกิจ ช่างผู้ควบคุมงาน กลับควบคุมงานไม่เป็นไปตามสัญญาจ้างและเป็นเหตุให้ผู้รับจ้างขุดลอกปริมาณดินขาดไปถึง ๔๘,๓๖๔.๙๖ ลูกบาศก์เมตร และรับรองในรายงานการควบคุมงานว่าผู้รับจ้างดำเนินการแล้วเสร็จ และส่งมอบงาน พฤติการณ์ดังกล่าวน่าจะเชื่อได้ว่านายประจักษ์ อารีกิจ เป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร ทำการรับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำ อย่างใดขึ้นหรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ รับรองเอกสารเป็นหลักฐาน ซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งหรือผู้ใด หรือปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๕,๗๘๔,๙๗๘.๑๘ บาท คณะกรรมการตรวจการจ้างร่วมกับผู้ควบคุมงานไปตรวจรับงาน ณ สถานที่ ปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ ในวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยช่างควบคุมงานได้ทดสอบ วัดความลึก ความกว้าง และความยาวของหนองใหญ่ และคำนวณปริมาณงาน ช่างผู้ควบคุมงาน เห็นว่าผู้รับจ้างดำเนินการเป็นไปตามสัญญาจ้างจึงได้ตรวจรับงานเอาไว้ในวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ และจากถ้อยคำของนางกานต์สิริ แซ่ลอย (คำดี) นางทวิ พุทจิระ นางสยมพร ศรีกิ่งพาน หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล และนายพยัคฆ์ แก้วหนูนวล ผู้อำนวยการกองช่าง และภาพถ่าย ระหว่างดำเนินการดังกล่าว คณะกรรมการตรวจการจ้างต้องทราบเป็นอย่างดีว่าผู้รับจ้าง ดำเนินการขุดลอกหนองใหญ่โดยไม่ใช้เรือขุด (โป๊ะ) ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างย่อมที่จะ มีอำนาจในการพิจารณาสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม หรือตัดทอนงานจ้างได้ตามที่เห็นสมควร และตามหลักวิชาการช่างเพื่อให้เป็นไปตามแบบรูปรายละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ตามนัยข้อ ๖๕ (๒) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่คณะกรรมการตรวจการจ้างหาได้รายงานข้อเท็จจริงและพิจารณา เสนอความเห็นต่อนายกเทศมนตรีตำบลท่าผา เพื่อตัดค่างานดังกล่าวออกอันเป็นการปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งและเป็นการไม่รักษาผลประโยชน์ของทางราชการ แม้นายวิชัย ศรีขจรวุฒิสักดิ์

/ตำแหน่ง...

ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ในฐานะประธานกรรมการ และนายประจักษ์ อารีกิจ ในฐานะช่างผู้ควบคุมงานจะให้ถ้อยคำว่า ผู้รับจ้างดำเนินการขุดลอกหนองใหญ่โดยในช่วงแรกใช้เรือขุดเพื่อถางป่าและล้มต้นไม้ โดยนำรถบรรทุกสิบล้อขนออกไปทิ้ง และเมื่อดำเนินการขุดลอกดินในท้องหนองใหญ่โดยใช้วิธีนำเรือขุด (โป๊ะ) มาดำเนินการลอกเลนซึ่งมีความลึกเฉลี่ย ๒ เมตรถึง ๒.๕๐ เมตรก่อน เพราะรถแบคโฮไม่สามารถเข้ามาดำเนินการได้ เมื่อเรือขุด (โป๊ะ) ได้ลอกเลนจนหมดแล้วจนถึงระดับดินแข็ง เรือขุด (โป๊ะ) ไม่สามารถขุดได้จึงนำรถแบคโฮมาตักทอยเป็นช่วงๆ และในช่วงดำเนินการขุดลอกดินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้ทำการสูบน้ำออกเป็นระยะ เมื่อดำเนินการขุดลอกและปรับแต่งคันหนองใหญ่พร้อมติดตั้งป้ายโครงการแล้วจึงได้ทำหนังสือส่งมอบงานก็ไม่น่าเชื่อเป็นเช่นนั้นจริง เพราะจากการประมาณการค่าจ้างมีการประมาณการเป็นค่าขุดดินไม่ใช่เป็นการลอกเลน และนายประจักษ์ อารีกิจ ได้รายงานการควบคุมงานว่ามีการขุดลอกมิใช่การลอกเลนตามที่บุคคลทั้งสองกล่าวอ้างแต่ประการใด จึงน่าเชื่อว่าผู้ฟ้องคดีดำเนินการขุดลอกโดยการตักทอย โดยไม่ได้ขุดลอกด้วยเรือขุด (โป๊ะ) ตามที่มีการประมาณการและทำสัญญาไว้ อีกทั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้พิจารณารายงานการควบคุมงานของนายประจักษ์ อารีกิจ และคำนวณผลการปฏิบัติงานกับเครื่องจักรของผู้ฟ้องคดีทั้งฤดูกาลแล้ว ย่อมทราบข้อเท็จจริงเป็นอย่างดีว่าผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้างไม่ได้ดำเนินการตามที่มีการประมาณการและทำสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดี แต่กลับรับรองเป็นหลักฐานว่าผู้ฟ้องคดีโดยนางสาวจันทนันทน์ ศรีสวัสดิ์ ได้ทำงานจ้างแล้วเสร็จถูกต้องตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ข้อ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ อันเป็นความเท็จ พฤติการณ์ดังกล่าวน่าเชื่อว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำอย่างใดขึ้นหรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งหรือผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๕,๗๘๔,๗๗๘.๑๘ บาท โดยมีนางกานต์ศิริ คำดี และนางทวิ พุทธิระกรรมการชุมชน หมู่ที่ ๔ ในฐานะกรรมการสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว นางสาวจันทนันทน์ ศรีสวัสดิ์ หุ่นส่วนผู้จัดการของผู้ฟ้องคดี ย่อมทราบข้อเท็จจริงเป็นอย่างดีว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้างมิได้ดำเนินการตามที่มีการประมาณการและทำสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดี เนื่องจากไม่มีการขุดลอกดินโดยใช้เรือขุด (โป๊ะ) แต่ดำเนินการขุดลอกโดยใช้วิธีการตักทอยและมีการขุดลอกปริมาณดินไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างดังกล่าว กลับทำใบส่งมอบงานฉบับลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ เพื่อให้ช่างผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้างได้นำใบส่งมอบงานฉบับดังกล่าวไปประกอบการสรุปผลการควบคุมงานและตรวจรับงานพร้อมทั้งเบิกจ่ายเงินให้กับผู้ฟ้องคดี ถือได้ว่าหนังสือส่งมอบงานฉบับดังกล่าวมีข้อความหรือเนื้อหาเป็นความเท็จและ

/เมื่อได้รับ...

เมื่อได้รับเงินแล้ว นางสาวจันทนันทน์ ได้ออกใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๒ เลขที่ ๘๓๕ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวนเงิน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท เพื่อประกอบการเบิกจ่ายเงินกับผู้ฟ้องคดี อันถือได้ว่านางสาวจันทนันทน์ กระทำการโดยทุจริตหลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งและโดยการหลอกลวงตั้งว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวง และเนื่องจากหนังสือส่งมอบงานฉบับลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ มีข้อความว่า ตามโครงการดังกล่าวผู้ฟ้องคดีดำเนินการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา เสร็จเรียบร้อยตามสัญญาแล้ว อันเป็นความเท็จ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่มีการขุดลอกดินโดยใช้เรือขุด (โป๊ะ) แต่ดำเนินการขุดลอกโดยใช้วิธีการตักทรายและมีการขุดลอกปริมาณดินไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างดังกล่าว การที่นางสาวจันทนันทน์ ทำหนังสือส่งมอบงานฉบับลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ก็เพื่อที่จะนำใบส่งมอบงานดังกล่าวไปประกอบการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ และเป็นเหตุให้ช่างผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้างได้นำใบส่งมอบงานฉบับดังกล่าวไปประกอบการสรุปผลการควบคุมงานและการตรวจการจ้าง ตามโครงการดังกล่าวด้วย และมีการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท การกระทำของนางสาวจันทนันทน์ น่าเชื่อได้ว่าสนับสนุนให้เจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการ รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ และสนับสนุนให้เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต การที่คณะกรรมการกำหนดราคากลาง กำหนดราคากลางงานก่อสร้างดังกล่าวทั้งสองกรณีสูงกว่าการกำหนดราคากลางตามหลักเกณฑ์ การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างชลประทานเป็นจำนวนเงิน ๙๐,๑๑๓.๓๑ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจัดจ้าง ตามจำนวนเงินที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางกำหนด และผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้างไม่มีการขุดลอกดินโดยใช้เรือขุด (โป๊ะ) แต่ดำเนินการขุดลอกโดยใช้วิธีการตักทรายและมีการขุดลอก ปริมาณดินไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ไม่เป็นไปตามรายละเอียดตามปริมาณงาน และแบบแปลนที่กำหนด เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๕,๗๘๔,๙๗๘.๑๘ บาท อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดี มีผลทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิที่จะได้รับดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันทำละเมิด (วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินจนถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดี ได้รับเงินคืน) ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ ประกอบมาตรา ๒๒๔ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือเทศบาลเมืองท่าผา ด่วนที่สุด ที่ รบ ๕๓๑๐๓/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงินจำนวน ๕,๗๘๔,๙๗๘.๑๘ บาท ตามรายงานผลการตรวจสอบของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ว่าผู้ฟ้องคดีได้ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดี เกิดความเสียหายจากงานก่อสร้างที่ยังไม่ได้มีการดำเนินการให้กับผู้ถูกฟ้องคดีภายใน ๗ วัน

/นับแต่...

นับแต่ที่รับทราบหนังสือ ดังนั้น หนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ลับมาก
 ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๕๓ พบ/๒๗๓ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และหนังสือเทศบาลเมืองท่าผา
 ด่วนที่สุด ที่ รบ ๕๓๑๐๓/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ จึงขอด้วยกฎหมายและระเบียบ
 ปฏิบัติของราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องชำระเงินเป็นค่าก่อสร้างคันดินรอบหนองใหญ่ ตามข้อ ๑๖
 ของสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๓,๖๒๒,๕๖๓.๐๗ บาท
 ให้กับผู้ฟ้องคดีซึ่งถือว่าเป็นงานพิเศษของสัญญาชุดลอกหนองใหญ่ดังกล่าว และไม่มีเหตุที่จะเพิกถอน
 หนังสือเทศบาลเมืองท่าผา ด่วนที่สุด ที่ รบ ๕๓๑๐๓/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘
 แต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ข้อหาที่ ๑ ที่ว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้ผิดสัญญาจ้าง เลขที่
 ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนหนังสือเทศบาลเมืองท่าผา
 ด่วนที่สุด ที่ รบ ๕๓๑๐๓/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ เห็นว่า หนังสือสำนักงานเทศบาล
 เมืองท่าผา ด่วนที่สุด ที่ รบ ๕๓๑๐๓/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ของผู้ถูกฟ้องคดีเป็น
 หนังสือแจ้งแก่ผู้ฟ้องคดีในฐานะคู่สัญญาว่าจะใช้สิทธิเรียกร้องให้คืนเงินค่าจ้างที่ได้รับไปแล้วกรณี
 ที่ปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามสัญญาเท่านั้น หนังสือแจ้งดังกล่าวยังไม่มีผลเป็นการโต้แย้งสิทธิใดๆ
 ของผู้ฟ้องคดี หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การใช้สิทธิเรียกร้องให้ชำระเงินดังกล่าวไม่ถูกต้องอย่างไร ผู้ฟ้องคดี
 ก็ขอขบที่จะปฏิเสธการชำระหนี้ และหากผู้ถูกฟ้องคดียืนยันจะให้ผู้ฟ้องคดีชำระเงินจำนวน
 ดังกล่าวก็เป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีมีข้อต่อสู้
 ใดๆก็สามารถยกข้อต่อสู้ดังกล่าวให้ตนเองพ้นจากการต้องชำระหนี้ตามสัญญาได้ หนังสือ
 สำนักงานเทศบาลเมืองท่าผา ด่วนที่สุด ที่ รบ ๕๓๑๐๓/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘
 จึงไม่กระทบสิทธิใดๆ ต่อผู้ฟ้องคดี กรณียังถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย
 หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญา
 ทางปกครอง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนหนังสือ
 เทศบาลเมืองท่าผา ด่วนที่สุด ที่ รบ ๕๓๑๐๓/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ทั้งนี้
 ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
 พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อหาที่ ๒ ที่ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานพิเศษตามข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕
 ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน
 ๓,๔๘๕,๑๑๙.๐๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยข้อหาที่ ๒ มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า การก่อสร้าง
 คันดินรอบหนองใหญ่ของผู้ฟ้องคดีเป็นงานพิเศษตามข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕
 ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ หรือไม่ หากเป็นงานพิเศษตามสัญญาจ้างดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดี
 ต้องชำระเงินค่างานพิเศษให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า สัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ข้อ ๑ ข้อตกลงว่าจ้าง วรรคสอง กำหนดว่า ผู้รับจ้างตกลงที่จะจัดหาแรงงานและวัสดุ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ ชนิดดีเพื่อใช้ในสัญญาจ้างตามสัญญานี้ ข้อ ๒ เอกสารอันเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาจ้าง วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เอกสารแนบท้ายสัญญาดังต่อไปนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้ ๒.๑ ผนวก ๑ แบบแปลนของเทศบาล เลขที่ ๒๖/๒๕๕๕ จำนวน ๔ หน้า ผนวก ๒ แบบใบเสนอราคา ผนวก ๓ การประมาณราคา ข้อ ๑๖ งานพิเศษและการแก้ไขงาน วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้ว่าจ้างมีสิทธิจะสั่งให้ผู้รับจ้างทำงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้ หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา หากงานพิเศษนั้นๆ อยู่ในขอบข่ายทั่วไปแห่งวัตถุประสงค์ของสัญญานี้ นอกจากนี้ ผู้ว่าจ้างยังมีสิทธิสั่งให้เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขแบบรูปและข้อกำหนดต่างๆ ในเอกสารนี้ด้วย โดยไม่ได้ทำให้สัญญาเป็นโมฆะแต่อย่างใด วรรคสอง กำหนดว่า อัตราค่าจ้างหรือราคาที่กำหนดไว้ในสัญญานี้ ให้กำหนดใช้สำหรับงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้นหรือตัดทอนลงทั้งปวงตามคำสั่งของผู้ว่าจ้าง หากในสัญญาไม่ได้กำหนดไว้ถึงอัตราค่าจ้าง หรือราคาใดๆ ที่จะนำมาใช้สำหรับงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างจะได้ตกลงกันที่จะกำหนดอัตราหรือราคา รวมทั้งการขยายระยะเวลา (ถ้ามี) กันใหม่เพื่อความเหมาะสม ในกรณีที่ตกลงกันไม่ได้ ผู้ว่าจ้างจะกำหนดอัตราค่าจ้างหรือราคาตายตัวตามแต่ผู้ว่าจ้างเห็นว่าเหมาะสมและถูกต้อง ซึ่งผู้รับจ้างจะต้องปฏิบัติงานตามคำสั่งของผู้ว่าจ้าง แต่อาจสงวนสิทธิ์ที่จะดำเนินการตามข้อ ๒๑ ต่อไปได้

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญารับจ้างเหมาโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี กับผู้ถูกฟ้องคดีตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ โดยกำหนดให้มีการขุดลอกพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่จำนวน ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒๑ ไร่ ๒ งาน ๖๘ ตารางวา วงเงินค่าจ้างจำนวน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท ซึ่งสัญญาดังกล่าวกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานจ้างตามสัญญาจ้างในวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ส่งมอบงานจ้าง คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานแล้วปรากฏตามใบตรวจรับงานจ้างเหมาลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ และผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างจำนวน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท แล้ว ตามฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือเทศบาลเมืองท่าผา ด่วนที่สุด ที่ รบ ๕๓๑๐๓/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การทำผิดสัญญาก่อสร้างตามโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ตามผลรายงานการตรวจสอบของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงินให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีจำนวน ๕,๗๘๔,๙๗๘.๑๘ บาท เนื่องจากสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ได้มีหนังสือ ลับมาก ด่วนมาก ที่ ตผ

๐๐๕๓ พบ/๒๗๓ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งต่อผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีว่าตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ กำหนดค่างานให้ขุดลอกโดยใช้เรือขุด ปริมาณ ดินขุดเท่ากับ ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร ค่างานต้นทุนเท่ากับ ๕๓.๕๒ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมค่างานต้นทุนเท่ากับ ๕,๙๕๙,๙๘๗.๒๐ บาท ค่างานต้นทุนรวมต่อหน่วยรวม Factor F ๑.๓๒๒๕ เท่ากับ ๗๐.๗๘ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมเป็นเงินเท่ากับ ๗,๘๘๒,๐๘๓.๐๗ บาท แต่พบว่าขุดลอกโดยใช้รถแบคโฮขุด เมื่อเทียบปริมาณดินขุดเท่ากับ ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร ค่างานต้นทุนเท่ากับ ๒๕.๑๐ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมค่างานต้นทุนเท่ากับ ๒,๗๙๕,๑๓๖.๐๐ บาท ค่างานต้นทุนต่อหน่วยรวม Factor F ๓๓.๒๙ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมเป็นเงินเท่ากับ ๓,๗๐๗,๑๗๔.๔๐ บาท (๑๑๑,๓๖๐ x ๓๓.๒๙) ส่งผลให้มูลค่าของโครงการขุดลอกดังกล่าว สูงกว่าการดำเนินการจริงเป็นเงิน ๔,๑๗๔,๙๐๘.๖๗ บาท หากคิดค่าตักดินให้กับผู้รับจ้างจำนวน ๕๕,๖๘๐ ลูกบาศก์เมตร Factor F เท่ากับ ๙.๙๒ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร เนื่องจากมีการตักทอยดิน เป็นช่วงมูลค่าเงินเพิ่มขึ้นอีก ๕๕๒,๓๔๕.๖๐ บาท (๕๕,๖๘๐ x ๙.๙๒) จะมีมูลค่างานเท่ากับ ๔,๒๕๙,๕๒๐ บาท (๓,๗๐๗,๑๗๔.๔๐+๕๕๒,๓๔๕.๖๐) และทำให้มูลค่าของโครงการขุดลอก ดังกล่าวสูงกว่าการดำเนินการจริงเป็นจำนวนเงิน ๓,๖๒๒,๕๖๓.๐๗ บาท กรณีดังกล่าวไม่ปรากฏ พยานหลักฐานว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้คิดค่าตักดินให้กับผู้รับจ้าง ดังนั้น จึงตัดค่าตักดินดังกล่าวออกและ งานดังกล่าวมีมูลค่าของโครงการขุดลอกสูงกว่าการดำเนินการจริงเป็นเงิน ๔,๑๗๔,๙๐๘.๖๗ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าก่อสร้างคันดินรอบหนองใหญ่ ตามข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๓,๔๘๕,๑๑๙.๐๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จากข้อเท็จจริงข้างต้นเห็นว่า สัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นสัญญาจ้างเหมาโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ขุดลอกคลอง ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒๑ ไร่ ๒ งาน ๖๘ ตารางวา โดยมีวัตถุประสงค์ของโครงการเพื่อให้ประชาชน สามารถประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ตลอดทั้งปี มีน้ำใช้ในการอุปโภคบริโภค และใช้เป็น ที่รองรับน้ำและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังเป็นหลัก เมื่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีให้ทำการก่อสร้างโครงการ ปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่เป็นสัญญาจ้างทำของ วัตถุประสงค์ซึ่งเป็นสาระสำคัญของ สัญญาจึงได้แก่ การขุดลอกหนองใหญ่เพื่อใช้เป็นเป็นที่รองรับน้ำและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง เท่านั้น แม้ตามหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) กลับมาก ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๕๓ พบ/๒๗๓ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ระบุว่า หากมีการคิดค่าตักดินให้กับผู้ฟ้องคดี จำนวน ๕๕,๖๘๐ ลูกบาศก์เมตร จะมีมูลค่างานเท่ากับ ๔,๒๕๙,๕๒๐ บาท ทำให้มูลค่าของ โครงการขุดลอกดังกล่าวสูงกว่าการดำเนินการจริงเป็นเงินจำนวน ๓,๖๒๒,๕๖๓.๐๗ บาท กรณีดังกล่าวไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้คิดค่าตักดินให้กับผู้ฟ้องคดีแต่ประการใด

/ก็ตาม...

ก็ตาม แต่หนังสือดังกล่าวเป็นเพียงการตรวจสอบการกำหนดราคากลางโครงการปรับปรุงพื้นที่
รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มิได้หมายความว่าเนื้องาน
จำนวนดังกล่าวจะเป็นส่วนของงานพิเศษตามข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑
กรกฎาคม ๒๕๕๕ การจะพิจารณาว่าเป็นงานพิเศษตามข้อ ๑๖ ของสัญญาดังกล่าวหรือไม่ นั้น
จะต้องอยู่ในขอบข่ายทั่วไปแห่งวัตถุประสงค์ของสัญญานี้ คือ การขุดลอกหนองใหญ่เพื่อรองรับน้ำ
เพื่อประโยชน์ในทางการเกษตรและป้องกันน้ำท่วมเป็นหลักเท่านั้น โดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏตาม
รูปแบบแปลนซึ่งเป็นเอกสารส่วนหนึ่งของสัญญาจ้างตามข้อ ๒ ของสัญญาจ้างดังกล่าวระบุว่า
คันดินรอบหนองใหญ่มีความยาว ๘๗๒ เมตร ปริมาณเนื้อที่ ๑๐๐,๒๑๘ ลูกบาศก์เมตร
ซึ่งสอดคล้องกับแบบสรุปการปฏิบัติงานจริงโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔
ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ระบุรายการงานขึ้นรูปคันทางไว้ว่า ปริมาณงาน
๑๐๐,๒๑๘ ลูกบาศก์เมตร ดังนั้น งานขึ้นรูปคันทางหนองใหญ่จึงเป็นงานตามที่กำหนดไว้ใน
สัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แล้วตั้งแต่ขณะได้ทำสัญญาไว้ต่อกัน
จึงมิใช่งานพิเศษตามข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้างดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องชำระค่าก่อสร้าง
คันดินรอบหนองใหญ่ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

สำหรับการที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำแถลงลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๐ กล่าวอ้างว่า
มีการก่อสร้างถนนดินพร้อมลงลูกรังรอบหนองใหญ่ในลักษณะสัญญาไปมารอบหนองใหญ่ได้
ซึ่งเกิดจากการที่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งจากผู้ถูกฟ้องคดีให้ดำเนินการก่อสร้างถนนดินพร้อมลงลูกรังไว้
ข้างบนถนนแทนการทำคันดินรอบหนองใหญ่ตามที่แบบรูปรายการก่อสร้างกำหนด เพื่อให้
ราษฎรสามารถใช้ถนนดินลูกรังสัญจรไปมาได้รอบหนองใหญ่ โดยลักษณะของการทิ้งดินที่ขุดได้
จากหนองใหญ่เพื่อทำคันดินแบบทั่วไป หรือตามแบบรูปรายการก่อสร้างนั้น จะไม่สามารถสัญจร
ไปมารอบหนองใหญ่ได้ ผิดกับการทำถนนดินลงลูกรังที่จะสามารถสัญจรไปมารอบหนองใหญ่ได้
เพราะจะต้องมีการบดอัดถนนดินแล้วลงลูกรังข้างบนถนนเพื่อทำให้เป็นถนนดินลงลูกรัง โดยต้อง
มีการบดอัดให้ถนนดินลงลูกรังมีความหนาแน่น เพื่อรองรับน้ำหนักของรถยนต์ที่วิ่งบนถนนดิน
ลูกรังรอบหนองใหญ่ได้ด้วยความปลอดภัย จึงถือว่าถนนดินพร้อมลงลูกรังนี้เป็นงานพิเศษตามข้อ ๑๖
ของสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ นั้น เห็นว่า การก่อสร้างถนนดิน
พร้อมลงลูกรังรอบหนองใหญ่เป็นการก่อสร้างตามโครงการก่อสร้างถนนลูกรังสายรอบหนองใหญ่
หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา ขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๘๒๕ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๔,๖๒๕ ตารางเมตร
ซึ่งผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการลงนามทำสัญญาแยกต่างหากจากสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕
ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่เป็นสัญญาให้ขุดลอกหนองใหญ่ ปรากฏตามสัญญาจ้างเลขที่
๖๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ดังนั้น งานก่อสร้างถนนดินพร้อมลงลูกรังรอบหนองใหญ่
จึงมิใช่งานพิเศษตามข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

/แต่อย่างใด...

แต่อย่างไร และงานก่อสร้างถนนดินพร้อมลูกรังรอบหนองใหญ่ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานแล้ว ซึ่งได้มีการตรวจรับงานก่อสร้างถนนลูกรังสายรอบหนองใหญ่ ปรากฏตามใบตรวจรับงานจ้างมา ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างแล้วจำนวน ๕๖๒,๐๐๐ บาท ปรากฏตามฎีกาเบิกเงินรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า เนื่องจากศาลปกครองใช้ระบบไต่สวน เมื่อศาลปกครองชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงว่า ตามหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ถัดมาก ต่อมาวันที่ ตผ ๐๐๕๓ พบ/๒๗๓ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ระบุว่า หากมีการคิดค่าตัดดินให้กับผู้ฟ้องคดี ๕๕,๖๘๐ ลูกบาศก์เมตร จะมีมูลค่างานเท่ากับ ๔,๒๕๙,๕๒๐ บาท กรณีดังกล่าวไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้คิดค่าตัดดินให้กับผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอท้ายคำฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงินจำนวน ๓,๖๒๒,๕๖๓.๐๗ บาท โดยอ้างว่าเป็นค่าตัดดิน โดยยกตัวอย่างว่าเป็นการทำถนนดินรอบสระหนองใหญ่ที่น่าจะเป็นงานพิเศษ จึงมีลักษณะเป็นการยกตัวอย่างประกอบคำฟ้องคดีเท่านั้น หากทำให้สาระสำคัญที่ว่าผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้คิดค่าจ้างในงานดินชุดให้ผู้ฟ้องคดีถูกต้องครบถ้วนแต่อย่างไร การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาว่างานคันดินรอบหนองใหญ่นั้นจะไม่ใช่งานพิเศษตามข้อ ๑๖ ของสัญญา กรณีจึงยังต้องพิจารณาต่อไปว่า งานค่าตัดดินที่ยังไม่ได้คิดค่าจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีตามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาแห่งคดีและผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย และต้องมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่าจ้างเป็นค่าตัดดินให้กับผู้ฟ้องคดีเพิ่มเติม

การที่ศาลปกครองชั้นต้นได้ยอมรับการคิดคำนวณปริมาณงานของนายพยัคฆ์ แก้วหนู นวล ผู้อำนวยการกองช่าง เทศบาลตำบลท่าผา ซึ่งคำนวณที่นายพยัคฆ์คำนวณได้คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๙๙ ของเนื้องานทั้งหมดในสัญญา จึงมีค่าสูงกว่าร้อยละ ๗๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายเงินค่าจ้างเต็มวงเงินจ้างตามสัญญาดังกล่าว ดังนั้น เมื่อตัวเลขที่บุคคลดังกล่าวคำนวณปริมาณงานที่ทำได้ทั้งหมด ซึ่งคิดได้ร้อยละ ๘๙.๙๙ ของเนื้องานตามสัญญาทั้งหมด หักออกจาก การจ่ายเงินจริงตามสัญญาในอัตราร้อยละ ๗๕ ที่ได้จ่ายให้กับผู้ฟ้องคดีตามสัญญา จึงเหลือเงินค่าจ้างที่ยังไม่ได้จ่ายให้กับผู้ฟ้องคดี เท่ากับร้อยละ ๑๔.๙๙ ของวงเงินค่าจ้างทั้งหมดจำนวน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท ตามหลักสัญญาจ้างทำของ ตามมาตรา ๕๘๗ ประกอบมาตรา ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงเป็นเงินค่าจ้างที่ค้างจ่ายให้กับผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑,๒๓๑,๕๗๘ บาท หากใช้เป็นเงินจำนวน ๓,๖๒๒,๕๖๓.๐๗ บาท ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างมา ในคำฟ้อง เพราะเงินจำนวน ๓,๖๒๒,๕๖๓.๐๗ บาท เป็นการคิดจากประมาณราคากลางเท่านั้น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดกลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงินจำนวน ๑,๒๓๑,๕๗๘ บาท ให้กับผู้ฟ้องคดี

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้ข้อเท็จจริงว่า สัญญาเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ โครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒๑ ไร่ ๒ งาน ๖๘ ตารางวา คิดเป็นค่าจ้างรวมทั้งสิ้น ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท โดยในสัญญาดังกล่าว ได้กำหนดว่า ข้อ ๔ วรรคท้าย คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่างตกลงว่าจำนวนปริมาณงานที่กำหนดไว้ในบัญชีก่อสร้าง หรือใบแจ้งปริมาณงานและราคาดังกล่าว เป็นจำนวนโดยประมาณเท่านั้น จำนวนปริมาณงานที่แท้จริงอาจจะมากหรือน้อยกว่านี้ได้ ซึ่งผู้ว่าจ้างจะจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้าง ตามราคาต่อหน่วยของงานแต่ละรายการที่ได้ทำเสร็จจริง คู่สัญญาทั้งสองฝ่าย ตกลงที่จะไม่เปลี่ยนแปลงราคาต่อหน่วยหรือเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากการที่จำนวนปริมาณงานในแต่ละรายการได้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในสัญญา ทั้งนี้ นอกจากกรณีดังต่อไปนี้ ข้อ ๔.๑ เมื่อปริมาณงานที่ทำเสร็จจริงในส่วนที่เกินกว่าร้อยละ ๑๒๕ (หนึ่งร้อยยี่สิบห้า) แต่ไม่เกินร้อยละ ๑๕๐ (หนึ่งร้อยห้าสิบ) ของปริมาณงานที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือใบแจ้งปริมาณงานและราคาจะจ่ายให้อัตราร้อยละ ๙๐ (เก้าสิบ) ของราคาต่อหน่วยตามสัญญา และข้อ ๔.๓ เมื่อปริมาณงานที่ทำเสร็จจริงน้อยกว่าร้อยละ ๗๕ (เจ็ดสิบห้า) ของปริมาณงานที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือใบแจ้งปริมาณงานและราคา จะจ่ายให้ตามราคาต่อหน่วยในสัญญาและจะจ่ายเพิ่มชดเชยเป็นค่า overhead หรือค่า mobilization สำหรับรายการนั้นในอัตราร้อยละ ๑๗ (สิบเจ็ด) ของผลต่างระหว่างปริมาณงานทั้งหมด ของรายการตามสัญญานั้น โดยประมาณกับปริมาณงานที่ทำเสร็จจริงคูณด้วยราคาต่อหน่วย ตามสัญญา จากสัญญาข้อ ๔ วรรคท้าย ข้อ ๔.๑ และข้อ ๔.๓ จึงพิจารณาได้ว่า ข้อสัญญาดังกล่าวมีลักษณะจ้างเหมาราคาต่อหน่วย คือ หากปริมาณงานที่ทำเสร็จจริงมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของปริมาณงานที่กำหนดไว้จำนวน ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร ผู้ฟ้องคดีก็จะได้ค่าจ้างเต็มจำนวนตามสัญญาจ้างดังกล่าวจำนวน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท เว้นแต่เมื่อมีปริมาณงานที่ทำเสร็จจริงในส่วนที่เกินกว่าร้อยละ ๑๒๕ แต่ไม่เกินร้อยละ ๑๕๐ ซึ่งปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างดังกล่าวจำนวน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท ไปแล้วตามฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

การที่ผู้ฟ้องคดีได้กล่าวอ้างข้อเท็จจริงและคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเห็นพ้องแล้วว่างานดินที่ขุดมีปริมาณ ๑๐๐,๒๑๘ ลูกบาศก์เมตร ซึ่งเมื่อนำไปคำนวณกับปริมาณงานที่กำหนดไว้ในสัญญา ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร (๑๐๐,๒๑๘ X ๑๐๐/๑๑๑,๓๖๐) จะคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๘๙.๙๙ ของปริมาณงานที่กำหนดในสัญญาจึงมากกว่าร้อยละ ๗๕ ปริมาณงานที่กำหนดในสัญญา และไม่เกินร้อยละ ๑๒๕ ถึง ๑๕๐ ของปริมาณงานที่กำหนดในสัญญา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่าจ้างไปแล้วจำนวน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท รายละเอียดตามฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม

๒๕๕๕ จึงเป็นกรณีที่ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามสัญญาถูกต้องครบถ้วนแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต้องชำระเงินจำนวน ๑,๒๓๑,๕๗๘ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด

อาศัยข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการตามคำสั่ง ระเบียบ ขั้นตอนวิธีการที่กฎหมายกำหนดโดยชอบด้วยกฎหมาย แล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องชำระเงินค่าก่อสร้างจำนวน ๓,๖๖๒,๕๖๓.๐๗ บาท และไม่มีเหตุที่จะเพิกถอนหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดี ด่วนที่สุด ที่ รบ ๕๓๑๐๓/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่อย่างใด ขอศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น โดยยกฟ้องของผู้ฟ้องคดีด้วย

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำแถลงเป็นหนังสือและคำแถลงด้วยวาจาของผู้ฟ้องคดี และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างเหมาโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี กับผู้ถูกฟ้องคดี (เทศบาลตำบลท่าผา (เดิม)) ตามสัญญาจ้าง สัญญาเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ โดยกำหนดให้มีการขุดลอกคลอง ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒๑ ไร่ ๒ งาน ๖๘ ตารางวา วงเงินค่าจ้างจำนวน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท ซึ่งสัญญาดังกล่าวกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานจ้างตามสัญญาจ้าง และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ส่งมอบงานจ้าง คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานตามใบตรวจรับงานจ้างเหมา ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ และผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างจำนวน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท แล้ว เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือเทศบาลเมืองท่าผา ด่วนที่สุด ที่ รบ ๕๓๑๐๓/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การทำผิดสัญญาก่อสร้างตามโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ตามผลรายงานการตรวจสอบของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงินให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีจำนวน ๕,๗๘๔,๙๗๘.๑๘ บาท เนื่องจากสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ได้มีหนังสือ ลับมาก ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๕๓ พบ/๒๗๓ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งต่อผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีว่าตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่

/๑๑ กรกฎาคม...

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ กำหนดค่างานให้ขุดลอกโดยใช้เรือขุด ปริมาณดินขุดเท่ากับ ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร ค่างานต้นทุนเท่ากับ ๕๓.๕๒ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมค่างานต้นทุนเท่ากับ ๕,๙๕๙,๙๘๗.๒๐ บาท ค่างานต้นทุนรวมต่อหน่วยรวม Factor F ๑.๓๒๒๕ เท่ากับ ๗๐.๗๘ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมเป็นเงินเท่ากับ ๗,๘๘๒,๐๘๓.๐๗ บาท แต่พบว่าขุดลอกโดยใช้รถแบคโฮขุด เมื่อเทียบปริมาณดินขุดเท่ากับ ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร ค่างานต้นทุนเท่ากับ ๒๕.๑๐ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมค่างานต้นทุนเท่ากับ ๒,๗๙๕,๑๓๖ บาท ค่างานต้นทุนต่อหน่วยรวม Factor F ๓๓.๒๙ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร รวมเป็นเงินเท่ากับ ๓,๗๐๗,๑๗๔.๔๐ บาท (๑๑๑,๓๖๐ x ๓๓.๒๙) ส่งผลให้มูลค่าของโครงการขุดลอกดังกล่าวสูงกว่าการดำเนินการจริงเป็นเงินจำนวน ๔,๑๗๔,๙๐๘.๖๗ บาท หากคิดค่าตักดินให้กับผู้รับจ้างจำนวน ๕๕,๖๘๐ ลูกบาศก์เมตร Factor F เท่ากับ ๙.๙๒ บาท ต่อลูกบาศก์เมตร เนื่องจากมีการตักทอยดินเป็นช่วงมูลค่าเงินเพิ่มขึ้นอีกจำนวน ๕๕๒,๓๔๕.๖๐ บาท (๕๕,๖๘๐ x ๙.๙๒) จะมีมูลค่างานเท่ากับจำนวน ๔,๒๕๙,๕๒๐ บาท (๓,๗๐๗,๑๗๔.๔๐ + ๕๕๒,๓๔๕.๖๐) และทำให้มูลค่าของโครงการขุดลอกดังกล่าวสูงกว่าการดำเนินการจริงเป็นเงินจำนวน ๓,๖๒๒,๕๖๓.๐๗ บาท กรณีดังกล่าวไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้คิดค่าตักดินให้กับผู้รับจ้าง ดังนั้น จึงตัดค่าตักดินดังกล่าวออกและงานดังกล่าวมีมูลค่าของโครงการขุดลอกสูงกว่าการดำเนินการจริงเป็นเงินจำนวน ๔,๑๗๔,๙๐๘.๖๗ บาท ส่วนการก่อสร้างถนนดินพร้อมลูกรังรอบหนองใหญ่เป็นการก่อสร้างตามโครงการก่อสร้างถนนลูกรังสายรอบหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา ขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๙๒๕ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๔,๖๒๕ ตารางเมตร ซึ่งผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการลงนามทำสัญญาแยกต่างหากจากสัญญาจ้าง สัญญาเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่เป็นสัญญาให้ขุดลอกหนองใหญ่ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีได้นำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าก่อสร้างคันดินรอบหนองใหญ่ ตามข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้าง สัญญาเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๓,๔๘๕,๑๑๙.๐๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งถือว่าเป็นงานพิเศษของสัญญาดังกล่าว และขอให้เพิกถอนหนังสือเทศบาลเมืองท่าผาด่วนที่สุด ที่ รบ ๕๓๑๐๓/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นฟ้องด้วย จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระเงินตามสัญญาจ้าง สัญญาเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๒๓๑,๕๗๘ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

/พิเคราะห์...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า สัญญาจ้าง สัญญาเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่ผู้ฟ้องคดีทำกับผู้ถูกฟ้องคดี ข้อ ๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้ว่าจ้างตกลงจ้าง และผู้รับจ้างตกลงรับจ้างเหมาโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา เขตลोकคลอง ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒๑ ไร่ ๒ งาน ๖๘ ตารางวา รายละเอียดตามปริมาณงานและแบบแปลนที่กำหนด ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขแห่งสัญญานี้ รวมทั้งเอกสารแนบท้ายสัญญา ข้อ ๔. ก. วรรคสอง กำหนดว่า คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่างตกลงว่าจำนวนปริมาณงานที่กำหนดไว้ในบัญชีรายการก่อสร้างหรือใบแจ้งปริมาณงานและราคานี้เป็นจำนวนโดยประมาณเท่านั้น จำนวนปริมาณงานที่แท้จริงอาจจะมากหรือน้อยกว่านี้ก็ได้ ซึ่งผู้ว่าจ้างจะจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างตามราคาต่อหน่วยของงานแต่ละรายการที่ทำได้เสร็จจริง คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่างตกลงที่จะไม่เปลี่ยนแปลงราคาต่อหน่วยหรือเรียก้องค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากการที่จำนวนปริมาณงานในแต่ละรายการได้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในสัญญานี้ ทั้งนี้ นอกจากกรณีดังต่อไปนี้... ข้อ ๔.๓ เมื่อปริมาณงานที่ทำเสร็จจริงน้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของปริมาณงานที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือใบแจ้งปริมาณงานและราคาจะจ่ายให้ตามราคาต่อหน่วยในสัญญาและจะจ่ายเพิ่มชดเชย... ข้อ ๔. ข. วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้ว่าจ้างตกลงจ่ายและผู้รับจ้างตกลงรับเงินค่าจ้างจำนวนเงิน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท เป็นภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน ๕๓๗,๔๙๕.๓๓ บาท ตลอดจนภาษีอากรอื่นๆ และค่าใช้จ่ายทั้งปวงด้วยแล้ว โดยถือราคาเหมารวมเป็นเกณฑ์และกำหนดการจ่ายเงินเป็นงวดๆ ดังนี้...

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้าง สัญญาเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ กับผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อรับจ้างเหมาโครงการปรับปรุงพื้นที่รองรับน้ำหนองใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยชดลोकคลอง ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒๑ ไร่ ๒ งาน ๖๘ ตารางวา วงเงินค่าจ้างจำนวน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ส่งมอบงานจ้าง คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานตามใบตรวจรับงานจ้างเหมา ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีได้ทำงานจ้างแล้วเสร็จถูกต้องตามสัญญา สมควรจ่ายเงินค่าจ้างจำนวน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีได้จ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างจำนวนดังกล่าวเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ เห็นว่างานตามสัญญาประกอบด้วยงานชดลोकคลอง งานตักดิน งานทำคันดิน งานปรับแต่งคันดิน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้จ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาจำนวน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงรวมถึงงานตักดินด้วยแล้ว เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้อุทธรณ์กรณีงานพิเศษ ตามข้อ ๑๖ ของสัญญา ตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงเป็นอันถึงที่สุด ตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่องานชดลोकคลองตามสัญญา

/มีปริมาณงาน...

มีปริมาณงานจำนวน ๑๑๑,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร โดยผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ฟ้องคดีทำงานขุดลอกคลอง ได้ปริมาณงานจำนวน ๑๐๐,๒๑๘ ลูกบาศก์เมตร ตามการคิดคำนวณของผู้อำนวยการกองช่างของผู้ถูกฟ้องคดี คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๙๙ ของปริมาณงานตามสัญญา ซึ่งน้อยกว่าปริมาณงานตามสัญญาและไม่ใช้กรณีตามข้อ ๔.๓ ของสัญญา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้จ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๘,๒๑๖,๐๐๐ บาท จึงเป็นไปโดยชอบตามข้อ ๔. ก. และข้อ ๔. ข. ของสัญญา อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่อ้างว่าผู้ฟ้องคดีทำงานขุดลอกคลองได้ปริมาณงานจำนวน ๑๐๐,๒๑๘ ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๙๙ ของปริมาณงานที่กำหนดตามสัญญา จึงมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของปริมาณงานตามที่กำหนดตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระเงิน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีอีกร้อยละ ๑๔.๙๙ ของปริมาณงานที่กำหนดตามสัญญา เป็นเงินจำนวน ๑,๒๓๑,๕๗๘ บาท จึงฟังไม่ขึ้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องชำระเงินตามสัญญาจ้าง สัญญาเลขที่ ๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๒๓๑,๕๗๘ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยในผลพิพากษายืน

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

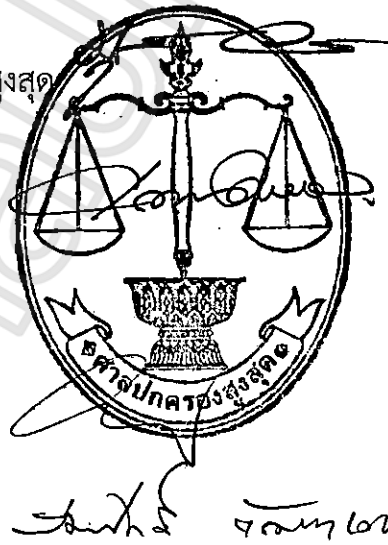
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายไชยเดช ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนุสรณ์ ธีระภัทรานันท์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมศักดิ์ ตันตลเลขา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิรัช ร่วมพงษ์พัฒนา

